

betinget af een af to Ting, enten at der var et mindste Antal af Børn, men som dog kunde synes tilstrækkeligt til at lønne den Uldage, Præsten skulde anvende paa deres Underviisning, eller ogsaa at Børnene havde anvendt den foregaaende Tid til at deeltage i den stedfindende Confirmandforberedelse, saa at de i det Væsentlige havde faaet den sammen med de om Foraaret confirmerede Børn, men paa Grund af Alder eller andre Omstændigheder havde udsat Confirmationen til Efteraaret og derfor om Sommeren kun behøvede en kort Gjentagelse og Opriisning af den Forberedelse, som Præsten havde givet dem om Vinteren. Det er derpaa, det af mig stillede Forslag til § 5 gaaer ud.

Det er med disse Bemærkninger, jeg skal henstille det hele, hvad de 4 første Paragrapher angaaer, af mig og en anden Landsstingemand i Forening stillede Forslag til Landsstingets Overveelse, idet vi naturligvis ogsaa særdeles meget ønske at erfare, hvorledes den ærede Cultusminister betragter Sagen. Jeg gjentager den Erklæring, at vi, naar man ikke gaaer ind paa disse Forslag, navnlig paa de 4 første Paragrapher, hvorom vi begge ere enige, kunne ikke blót vi selv ikke deeltage i at fremme Lovforslaget i det Hele, men saa maae vi paa det Bestemteste og med den fuldste Overbeviisning fraraade Lovforslaget som Noget, der baade paa Landet og i Byerne vil være særdeles skadeligt for god Orden i Skolen, og som, ved Mangel paa Bestemthed og Klarhed i Forskrifterne, vil forsøge det Skadelige i, hvad Forskrifterne i og for sig selv i deres materielle Indhold kunne medføre.

Cultusministeren: Jeg er aldeles enig med den ærede Minoritet, forsaavidt den ikke vil gaae ind paa de Forslag, der indeholdes i Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra det andet Ting. Derimod troer jeg ikke, at de nye Bestemmelser, der ere foreslaaede i den Skikkelse, hvori de ere komne, ere aldeles hensigtsmæssige, uagtet jeg meget gjerne indrømmer, at der ligger en rigtig Tanke til Grund derfor. Jeg troer for det Første, at § 1 ikke vil give en større Frihed for at besøge Skolen end hidtil, men snarere indskrænke den

gælde, som den nuværende Skolelov hjemler. Den nuværende Skolelovgivning, det vil sige, Anordningerne af 29de Juli 1814, deels den for Kjøbstæderne, deels den for Landet, hjemler ikke alene Fritagelse for Skolegang, naar Forældrene lade Børnene undervise af en Student eller Seminarist, men ogsaa naar de paa anden Maade saaledes sørge for deres Underviisning, saa at vedkommende Skolebestyrelse finder det tilstrækkeligt. Skoleanordningen for Kjøbenhavn er endnu mindre streng; den gjør endnu mindre bestemte Fordringer end disse to Anordninger. Det er vistnok ogsaa hjemlet i den bestaaende Skolelovgivning, at Skolebestyrelsen kan fordre, at de Børn, som undervises hjemme, nemlig, naar de faae en Underviisning, der med Hensyn til de Egenffaber, Lærerne have, ikke i sig findes betryggende, maae fremstilles ved Skoleexamen; men det er dog ikke Noget, som er almindelig befalet, eller som Skolebestyrelsen gjør Brug af uden i saadanne Tilfælde alene, hvor der er Anledning til at frygte for, at Børnene ikke faae den behørig Underviisning. Efter det Forslag, som her er gjort, vil det derimod være ubetinget nødvendigt, at Børnene skulle fremstilles ved den aarlige Skoleexamen, hvilket vistnok i mange Tilfælde vil være fortrædige for de Vedkommende. Der vil navnlig ogsaa møde stor Bæmsfælsighed ved den Fordring, at det skal oplyses ved Examen, at Børnene have faaet den samme Grad af Kundskab og Færdighed, som Børn af samme Alder i Gjennemsnit erhverve i Skolen. Denne Fordring kan under visse Omstændigheder være ubillig. Naar Børnene undervises efter en anden Plan end den, der bruges i Almueskolerne, kunne de i enkelte Henseender staae tilbage i det, som Børn i samme Alder have lært i Almueskolerne, uagtet de i det Hele taget blive dannede paa en ganske passende Maade. Det er jo ikke usædvanligt, at Religionsunderviisningen, naar den ikke gaaer igjennem den offentlige Skole, meddeles sildigere, og altsaa Børn, der have faaet en i det Hele taget god Underviisning, ikke endnu i Henseende til denne Kundskab ere komne saa vidt, som Børn af denne Alder ere komne i den almindelige Skole. Naar det derhos fastsættes, at denne Fritagelse for Sko-